

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΝΣ στο Υπουργείο Τουρισμού
Ταχ. Δ/ση: Βασ. Αμαλίας 12
ΤΚ 10557 Αθήνα
Πληροφορίες: Δ. Τσεραβίνη
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.
Τηλ: 210 3736113
Email: gns-tourismou@nsk.gr

2 1 3 - 2 4 3 / 2 0 2 2 +

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝ

Ημ. Πρωτ.: 11-07-2022
Αριθμ. Πρωτ.: 213- 243/646

ΠΡΟΣ:

1. Υπουργείο Οικονομικών
Αυτοτελές Τμήμα
Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Χαρ. Τρικούπη 6-10
Τ.Κ. 10679 Αθήνα
2. Υπουργείο Τουρισμού
Γραφείο Νομικών και
Κοινοβουλευτικών Θεμάτων

ΚΟΙΝ.:

1. Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
Κεντρική Υπηρεσία
Γραμματεία
Ακαδημίας 68
Τ.Κ. 10678 Αθήνα
2. Υπουργείο Τουρισμού
Δ/ση Οικονομικών Υπηρεσιών

Θέμα: Παροχή πληροφοριών και στοιχείων επί ερώτησης κοινοβουλευτικού ελέγχου

Σχετ: α) Υπ' αριθ. πρωτ. 89895/7-7-2022 έγγραφο Κεντρικής Υπηρεσίας Ν.Σ.Κ.

β) Υπ' αριθ. πρωτ. 95826/ ΕΞ 2022/6-7-2022 έγγραφο Υπουργείου Οικονομικών,
Αυτοτελούς Τμήματος Κοινοβουλευτικού Ελέγχου.

Αναφορικά με την ερώτηση κοινοβουλευτικού ελέγχου με αριθ. 6231/4.7.2022, η οποία μας διαβιβάστηκε με το με αρ.1 σχετ. και κατά το μέρος που αφορά στο Γραφείο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Υπουργείο Τουρισμού, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Οι Χ. Θ. κ.λπ. (συν. 55) συμβασιούχοι υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Οργανισμός Τουριστικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης» (ΟΤΕΚ) άσκησαν ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών την από 2-11-2009 με αρ. κατάθ. 2777/4-11-2009 αγωγή, με την οποία ζητούσαν την καταβολή χρηματικών

ποσών, που αφορούν στην ειδική παροχή του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 και αντιστοιχούν στο ποσό των 176 ευρώ το μήνα, για τα αναφερόμενα στην αγωγή τους χρονικά διαστήματα, μεταξύ των ετών 2004-2009. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 14/2012 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών (συν.1), με την οποία η αγωγή έγινε εν μέρει δεκτή και υποχρεώθηκε ο ΟΤΕΚ να καταβάλει στους εναγόντες τα αναφερόμενα για τον καθένα χρηματικά ποσά, τα οποία ανέρχονται από 880 ευρώ έως και 3.696 ευρώ, με την πλειοψηφία των εναγόντων να δικαιούται το ποσό των 2.112 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής έως την εξόφληση. Η απόφαση αυτή κηρύχθηκε από το δικαστήριο προσωρινά εκτελεστή στο σύνολό της και ο ΟΤΕΚ κατέβαλε τα επιδικασθέντα ποσά.

Κατά της ως άνω πρωτόδικης απόφασης ο ΟΤΕΚ άσκησε εμπροθέσμως τη με αριθ. κατάθ. 946/2-4-2012 έφεση ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με ημερομηνία συζήτησης της υπόθεσης την 16-10-2015. Εν τω μεταξύ ο ΟΤΕΚ καταργήθηκε με το άρθρο 4 του ν. 4109/2013 (Α' 16) και με την παρ. 4 του ως άνω άρθρου ορίστηκε ότι πάσης φύσεως εκκρεμείς υποθέσεις, που υφίστανται κατά την κατάργηση του ΟΤΕΚ μεταφέρονται στο Υπουργείο Τουρισμού, το οποίο συνεχίζει τις εκκρεμείς δίκες. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως διάδοχο του καταργηθέντος ΟΤΕΚ άσκησε τους από 19-5-2015 πρόσθετους λόγους έφεσης, στους οποίους, μεταξύ άλλων, περιέλαβε και αίτημα επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, κατ' άρθρο 914 ΚΠολΔ, ενόψει του ότι η πρωτόδικη απόφαση είχε εκτελεστεί και τα επιδικασθέντα ποσά είχαν εισπραχθεί.

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών κρίνοντας επί της ως άνω έφεσης και των πρόσθετων λόγων αυτής, την έκανε δεκτή με την υπ' αριθ. 6440/2019 τελεσίδικη απόφασή του (συν.2), εξαφάνισε την πρωτόδικη υπ' αριθ. 14/2012 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών και απέρριψε την αγωγή των εν λόγω υπαλλήλων του ΟΤΕΚ ως μη νόμιμη, καθώς όλες οι συμβάσεις τους είχαν καταρτισθεί μετά την 1-1-2004, οπότε αυτοί δεν είχαν ενεργό αξίωση κατά του ΟΤΕΚ για την ειδική παροχή των 176 ευρώ υπό το καθεστώς του άρθρου 14 του ν. 3016/2002, σύμφωνα και με την πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου (βλ. ΑΠ 628/2020, 851/2020, 979/2020, 92/2018, 338/2018, 372/2018, 762/2018, 916/2017, 22/2016, 86/2016, 16/2015 (Ολ), 1392/2015, 960/2014 κ.α.). Στη συνέχεια, με την υπ' αριθ. 11058/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (συν.3) διατάχθηκε αυτεπάγγελα η διόρθωση του διατακτικού της υπ' αριθ. 6440/2019 τελεσίδικης απόφασης ως προς τον αριθμό της απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία εξαφανίστηκε.

Μετά την τελεσίδικη απόρριψη της αγωγής των υπαλλήλων του ΟΤΕΚ διαβιβάστηκαν από το Γραφείο μας με το υπ' αριθ. πρωτ. 213-369/Φ.646/29-9-2020 έγγραφο (συν.4) στη Δ/νση Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Τουρισμού επικυρωμένα αντίγραφα της υπ' αριθ. 6440/2019 και της διορθωτικής υπ' αριθ. 11058/2020 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Αθηνών για τις ενέργειες της αρμοδιότητάς τους, σε εκτέλεση των ως άνω αποφάσεων, προς ανάκτηση από το Ελληνικό Δημόσιο των καταβληθέντων από τον ΟΤΕΚ ποσών, δυνάμει της οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία εξαφανίστηκε και συνεπώς, έπαψε να υφίσταται ο νόμιμος τίτλος είσπραξης εκ μέρους τους.

Τέλος, προς διασφάλιση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου και προς διαφύλαξη της προθεσμίας άσκησης αίτησης αναίρεσης της τελεσίδικης υπ' αριθ. 6440/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, όπως αυτή διορθώθηκε με την υπ' αριθ. 11058/2020 απόφαση του ιδίου δικαστηρίου κατά τα ως άνω, ασκήθηκε από το Ελληνικό Δημόσιο η από 4-1-2021 με αριθ. κατάθ. 709/2021 αίτηση αναίρεσης, για το νομικό ζήτημα ότι η υπ' αριθ. 6440/2019 τελεσίδικη απόφαση παρέλειψε να αποφανθεί επί του αιτήματος του Ελληνικού Δημοσίου για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, κατ' άρθρο 914 ΚΠολΔ και μόνο κατά το μέρος αυτό, η αναίρεση δε αυτή εκκρεμεί ενώπιον του Αρείου Πάγου μέχρι σήμερα.

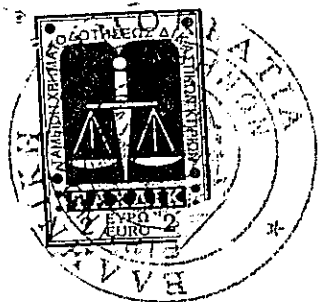
Συν. : 4

Η Προϊσταμένη του Γραφείου Ν.Σ.Κ. στο Υπ. Τουρισμού

Ψηφιακά υπογεγραμμένο από PANAGIOTA ELEFThERIA
ASIMAKOPOULOU
Ημερομηνία: 2022.07.11 14:16:19 EEST

Παναγιώτα - Ελευθερία Δασκαλέα – Ασημακοπούλου
Νομική Σύμβουλος του Κράτους

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΤ Υ
ΕΠΙΔΙΟΡΥΞΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ
1966
8/3/12

Νομ. βιβλ.
Λογ

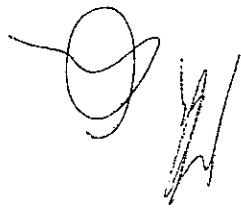
ΕΠΙΔΕΘΗΚΕ ΝΟΜΙΜΑ 08/3/12 ΠΡΑ 13:35
Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΗΛΙΑΣ ΣΠ. ΓΑΝΩΤΗΣ
ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 10 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ 210 34567

ΑΡΙΘΜΟΣ 14/2012
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Γεωργία Θεοδωράκη, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Μαρία Οικονόμου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 29-9-2011 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ :

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ

Σκεφτηκε σήμωνα με το νόμο.

Μελέτησε τη δικογραφία.

όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.
διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά
Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των
2010 οπότε αναβλήθηκε για την ανώτερη δικαιοσύνη.
κατάθεσης 2777/2009 και προσδιορίστηκε για τη δικαιοσύνη της 4^{ης} -10-
που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό
Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 2-11-2009 αγωγή τους,

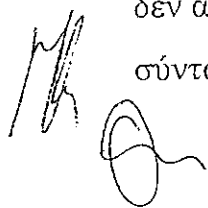
3^ο φύλλο της με αριθμό 14/2012 απόφασης του
Ειρηνοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών)

Στην προς κρίση αγωγή, οι ενάγοντες εκθέτουν, ότι είναι υπάλληλοι του εναγομένου, ανήκοντες στο διοικητικό προσωπικό αυτού και απασχολούνται ή απασχολήθηκαν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, αμειβόμενοι σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3205/2003 και ότι, αν και παρέχουν σ' αυτό, ίσης αξίας εργασία με τους συναδέλφους τους, εργαζομένους με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, δεν χορηγείται σ' αυτούς η ειδική παροχή των 176 € του αρθρ. 14 του Ν. 3016/2002, κατά παράβαση των συνταγματικών αρχών της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης. Για το λόγο αυτό, οι ενάγοντες ζητούν να τους επιδικασθεί η εν λόγω ειδική παροχή και να τους καταβληθούν τα αιτούμενα ποσά, ύψους 880 € έως 5.896 € για τα έτη 2004-2009, νομιμοτόκως από τη δήλη ημέρα, που κάθε κονδύλιο κατέστη απαιτητό άλλως από την επίδοση της αγωγής, να κηρυχθεί η παρούσα προσωρινά εκτελεστή και να επιβληθεί η δικαστική δαπάνη εις βάρος του εναγομένου.

Η αγωγή εισάγεται παραδεκτά προς εκδίκαση στο αρμόδιο καθ' ύλη και κατά τόπο Δικαστήριο (άρθρ. 14 παρ. 1 και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρ. 663-676 ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί περαιτέρω κατά τη νομική και ουσιαστική βασιμότητά της, εφόσον για το παραδεκτό της συζητήσεως δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου (άρθρ. 71 ΕισΝΚΠολΔ, όπως αντ/κε με άρθρ. 6 και 17 του Ν. 2479/1997).

Από τη διάταξη του άρθρου 4&1 του Συντάγματος, η οποία ορίζει, ότι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και καθιερώνει όχι μόνον την ισότητα των Ελλήνων έναντι του νόμου, αλλά και την ισότητα του νόμου έναντι αυτών, δεσμεύει και τον κοινό νομοθέτη και τον

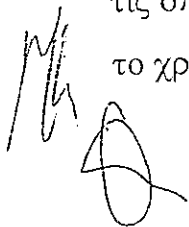
υποχρεώνει, όταν πρόκειται να ρυθμίσει ουσιωδώς όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις και κατηγορίες προσώπων, να μη μεταχειρίζεται κατά τρόπο ανόμοιο τις περιπτώσεις αυτές, εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός αν αυτό επιβάλλουν λόγοι κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων. Επομένως, αν γίνει από το νόμο ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλείεται από την ρύθμιση αυτή, κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος, που επιβάλλει την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή, που εισάγει τη δυσμενή αυτή μεταχείριση, είναι ανίσχυρη, ως αντισυνταγματική. Τα ίδια ισχύουν και όταν η ειδική ρύθμιση αφορά μισθό, σύνταξη ή άλλη παροχή προς δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο και γενικώς μισθωτό, οπότε, στην περίπτωση, κατά την οποία γίνεται αδικαιολόγητη διάκριση, τα δικαστήρια επιδικάζουν την παροχή αυτή και σε εκείνους, που αδικαιολόγητα εξαιρούνται, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζεται από την δικαστική εξουσία η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών, που θεσπίζεται από τα άρθρα 1, 26, 73 επ. και 87 του Συντάγματος, αφού τα δικαστήρια, στην περίπτωση αυτή, υποχρεούνται σύμφωνα με τα άρθρα 87 && 1 και 2, 93 &4 και 120 &2 του Συντάγματος, να ασκήσουν έλεγχο στο έργο της νομοθετικής εξουσίας και να εφαρμόσουν σε όλη την έκταση την αρχή της ισότητας και με βάση την αρχή αυτή να καταλήξουν στην εφαρμογή του νόμου, που περιέχει την ευμενή ρύθμιση. Εάν τα δικαστήρια περιορίζονταν να κηρύξουν μόνον την αντισυνταγματικότητα της διατάξεως, που εισάγει τη δυσμενή ρύθμιση, χωρίς να μπορούν να επεκτείνουν την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνου, σε βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση, τότε θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα και δεν θα είχε ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία. Αυτό δε δεν αντίκειται στο άρθρο 80 &1 του Συντάγματος, κατά το οποίο «μισθός, σύνταξη, χορηγεία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στον προϋπολογισμό του

κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο», διότι ο νόμος υπάρχει και είναι αυτός που περιέχει την ευμενή διάταξη.

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 13 &1 του Ν.2738/1999 (ο οποίος εισήγαγε το θεσμό της συλλογικής διαπραγμάτευσης), η συλλογική διαπραγμάτευση για ρύθμιση ζητημάτων των όρων και συνθηκών απασχόλησης υπαλλήλων, που δεν ρυθμίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 του ιδίου νόμου, λόγω συνταγματικών περιορισμών (όπως είναι ιδίως τα ζητήματα μισθών, συντάξεων, σύστασης οργανικών θέσεων, προσόντων, τρόπου διορισμού κλπ), μπορεί να καταλήγει σε συλλογική συμφωνία. Κατά την &2 του ίδιου άρθρου, η συμφωνία αυτή δεν αποτελεί συλλογική σύμβαση εργασίας, συνεπάγεται όμως για το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ : α) Είτε την έκδοση κανονιστικών πράξεων, εφόσον τα θέματα της συμφωνίας μπορεί να ρυθμιστούν κανονιστικώς βάσει υπάρχουσας σχετικής εξουσιοδότησης νόμου, β) είτε την προώθηση σχετικής νομοθετικής ρυθμίσεως των θεμάτων της συμφωνίας. Αντικείμενο του περιεχομένου της συμφωνίας μπορεί να αποτελεί και ο χρόνος υλοποίησης της δέσμευσης για την έκδοση κανονιστικών πράξεων ή προώθησης νομοθετικών ρυθμίσεων κατά περίπτωση. Με το άρθρο 14 του Ν. 3016/2002 «Για την εταιρική διακυβέρνηση, θέματα μισθολογίου και άλλες διατάξεις [ΦΕΚ Α'110], ορίζονται τα εξής : 1) «Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών , Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμοδίου υπουργού ρυθμίζονται τα θέματα των συλλογικών συμφωνιών που συνάπτονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999 [ΦΕΚ 180 Α'] και αφορούν θέματα μισθών και αμοιβών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που

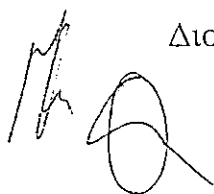
υπεγράφησαν το 2001. 2) Με όμοιες αποφάσεις, οι ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να επεκτείνονται, εν όλω ή εν μέρει και στο λοιπό προσωπικό του Δημοσίου, των ΟΤΑ και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου [ΝΠΙΔΔ], που δεν συμμετείχε στην σύναψη των συλλογικών συμφωνιών του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999 και μέχρι του ποσού των 176€. 3) Αν καταβάλλονται οποιεσδήποτε είδους πρόσθετες μισθολογικές παροχές, που υπολείπονται του ποσού των 176 ευρώ, επιτρέπεται να χορηγείται μόνο η διαφορά μέχρι του ποσού αυτού. Οι ρυθμίσεις αυτές, όσον αφορά το προσωπικό των ΟΤΑ και το προσωπικό των λοιπών ΝΠΙΔΔ, περιορίζονται στις υφιστάμενες από τον προϋπολογισμό τους δυνατότητες. 4) Με τις προβλεπόμενες από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού κοινές υπουργικές αποφάσεις καθορίζονται ειδικότερα : α] Οι δικαιούχοι των παροχών και το ύψος τους, λαμβάνοντας υπόψη για την χορήγηση ή μη των παροχών αυτών, το συνολικό ποσόν των καταβαλλομένων μηνιαίων αποδοχών και λοιπών παροχών, επιδομάτων και αποζημιώσεων από οποιαδήποτε πηγή, β] οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί για τη χορήγηση των ανωτέρω παροχών, η διαδικασία και ο χρόνος καταβολής, καθώς και ο τρόπος αντιμετώπισης της σχετικής δαπάνης, γ] κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη χορήγησή τους... Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από 1-1-2002.». Δυνάμει της προαναφερθείσας εξουσιοδοτικής διατάξεως και αφού είχαν προηγηθεί ειδικές συλλογικές συμφωνίες του Ελληνικού Δημοσίου με τους αντίστοιχους κλάδους υπαλλήλων με την εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 14 παρ. 2 του Ν. 3016/2002, (η ρύθμιση της παρ.1, δηλαδή της χορήγησης της ειδικής παροχής, μπορούσε να επεκτείνεται και στο προσωπικό της Δημόσιας Διοίκησης, που δεν συμμετείχε στην σύναψη των συλλογικών συμφωνιών, του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999), εκδόθηκαν πλείστες ΚΥΑ (περί τις 60) με τις οποίες χορηγήθηκε η άνω ειδική παροχή, ύψους 88 ευρώ μηνιαίως για το χρονικό διάστημα από 1-1-2002 και 176€ από 1-7-2002 σε όλους

5^ο φύλλο της με αριθμό 14/2012 απόφασης του
Ειρηνοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών)

σχεδόν τους επί σχέσει δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλους του Ελληνικού Δημοσίου, που αμείβονται με τις διατάξεις του Ν. 2470/1997 «Αναμόρφωση μισθολογίου προσωπικού της Δημοσίας Διοίκησης και άλλες συναφείς διατάξεις». Ειδικότερα, πλην άλλων, εκδόθηκε η 2/44212/0022/ [ΦΕΚ Β'1266/27-9-2002 απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του αρμοδίου Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας με τη 2/35486/0022/ΦΕΚ Β'1081/4-8-2003 ΚΥΑ των προαναφερθέντων, η οποία συμπληρώθηκε με την ΚΥΑ 2/55350/1022/ΦΕΚ Β 173/24-11-2003, χορηγήθηκε η ειδική αυτή παροχή σε όλους τους υπαλλήλους των ΝΠΔΔ, που εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του Ν. 2470/1997 (στους υπαλλήλους του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου, του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, της Ελληνικής Οδοντιατρικής Εταιρείας, της Μέσης Τεχνικής Επαγγελματικής Σχολής Αθηνών «ΑΦΕΜΠΚ» και όλων των Πε-Συ Υγείας της χώρας). Από τα παραπάνω προκύπτει, ότι η μισθολογική αυτή παροχή χορηγήθηκε σε όλους τους μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλους των ανωτέρω Υπουργείων, Οργανισμών, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του Ν. 2470/97, καθώς και στους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, ΟΤΑ και λοιπά ΝΠΔΔ. Όλες οι προαναφερόμενες ΚΥΑ έχουν ουσιαδώς όμοιο περιεχόμενο: Επικαλούνται τις διατάξεις των άρθρων 14 του Ν. 3016/2002 και 1 του Ν.3029/2002, καθορίζουν το ποσό της ειδικής παροχής σε 88 ευρώ από 1-1-2002 και σε 176€ από 1-7-2002, ορίζουν, ότι η καταβολή αυτής εξακολουθεί και κατά το χρονικό διάστημα των

θεσμοθετημένων αδειών (κανονικών, συνδικαλιστικών, εκπαιδευτικών, λοχείας, κινήσεως κ.λ.π), ότι υπόκειται στις συνήθεις κρατήσεις των επιδομάτων και ότι συνεντέλλεται με τις μηνιαίες αποδοχές των δικαιούχων και αναφέρουν ως δικαιουμένους της παροχής, όλους τους υπαλλήλους της αντίστοιχης υπηρεσίας, που αφορά η απόφαση, χωρίς μνεία κάποιου λόγου ή αιτίας, που δικαιολογεί τη χορήγησή της ειδικά στους εν λόγω υπαλλήλους. Ενώ, δηλαδή, η χορήγηση της μηνιαίας ειδικής παροχής του άρθρου 14 του Ν. 3016/2002 προβλέφθηκε προκειμένου να εξομαλυνθούν οι μισθολογικές διαφορές υπέρ των χαμηλόμισθων υπαλλήλων, οι οποίοι δεν λαμβάνουν πρόσθετες μισθολογικές παροχές, με τις προαναφερόμενες υπουργικές αποφάσεις χορηγήθηκε η ειδική παροχή χωρίς να γίνεται στις διατάξεις τους η συγκεκριμένη αναφορά, ότι δεν λαμβάνουν πράγματι πρόσθετες μισθολογικές παροχές. Έτσι, με τη χορήγηση της αμοιβής αυτής και μάλιστα σε ιδιαίτερα σύντομο χρονικό διάστημα, σε μεγάλο αριθμό υπαλλήλων, που αφενός δεν πληρούσαν αποδεδειγμένα την εν λόγω προϋπόθεση και αφετέρου ευρίσκονταν σε τελείως διαφορετικές μεταξύ τους εργασιακές συνθήκες, η παροχή αυτή απέκτησε τον χαρακτήρα μισθολογικής παροχής, που προσανξάνει, χωρίς άλλη προϋπόθεση, τον μισθό όλων ανεξαιρέτως των υπαλλήλων του Δημοσίου, ΟΤΑ και ΝΠΔΔ, που αμείβονται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις του μισθολογίου του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης. Εξ άλλου, με το άρθρο 24 & 4 του Ν. 3205/2003 «Μισθολογική ρύθμιση λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις», ορίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι ποσά, που καταβάλλονται μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου, σύμφωνα με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμοδίου

6^ο φύλλο της με αριθμό 14/2012 απόφασης του
Ειρηνοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών)

Υπουργού, που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 14 του Ν. 3016/2002 ως ειδική παροχή, διατηρούνται ως προσωπική διαφορά, μειούμενη από οποιαδήποτε μελλοντική χορήγηση νέου επιδόματος, παροχής ή αποζημιώσεως ή από αύξηση του κινήτρου απόδοσης του άρθρου 12 του παρόντος νόμου, από της ενάρξεως δε ισχύος του νόμου αυτού (1-1-2004) οι ανωτέρω καταργούνται (βλ. και άρθρο 28 & 4 του ιδίου νόμου). Επομένως, η διαδοχική χορήγηση της ειδικής παροχής του άρθρου 14 του Ν. 3016/2002 σε όλους σχεδόν τους υπαλλήλους του Δημοσίου, των ΟΤΑ και ΝΠΔΔ, που αμείβονται σύμφωνα με τις διατάξεις του μισθολογίου του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης, αδιακρίτως του φορέα, της φύσεως, του είδους και των συνθηκών εργασίας αυτού, κατέστησε την παροχή αυτή προσαύξηση του μισθού. Έτσι, κάθε υπάλληλος, αμειβόμενος σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, δικαιούται, κατ' εφαρμογή της αρχής της ισότητας, να λαμβάνει ως τμήμα του μισθού του, την εν λόγω παροχή, την οποία μόνον από 1-1-2004 (έναρξη ισχύος του Ν.3205/2003) και εντεύθεν δεν δικαιούται να λαμβάνει ή λαμβάνει μειωμένη, εφόσον αποδειχθεί, ότι ο συγκεκριμένος υπάλληλος λαμβάνει κάποια πρόσθετη μισθολογική παροχή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 3016/2002 ή του χορηγήθηκε κάποια νέα πρόσθετη παροχή ή αυξήθηκε το κίνητρο απόδοσης (Α.Π 93/2009, Ελ. Δ/νη 2009, 153).

Από τα έγγραφα, που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι και όσα συνομολογούνται με τις προτάσεις του εναγομένου (σύμβαση, ημερομηνία πρόσληψης, κλάδος κλπ) καθόσον δεν αμφισβητούνται ρητά (άρθρ.261 ΚΠολΔ), αποδείχθησαν τα ακόλουθα: Οι ενάγοντες ανήκουν στο διοικητικό προσωπικό του ΟΤΕΚ, ο οποίος συνιστά ΝΠΔΔ και

αποτελεί κατ' εξοχήν φορέα δημόσιας τουριστικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα και απασχολούνται ή απασχολήθηκαν σε αυτόν, δυνάμει συμβάσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου. Οι ενάγοντες δεν έλαβαν την επίδικη ειδική παροχή του άρθρ. 14 του Ν. 3016/2002, της οποίας η χορήγηση συνιστά, κατά τη προηγηθείσα νομική σκέψη, ευθεία και γενική αύξηση των αποδοχών των υπαλλήλων, που υπάγονται στο ενιαίο μισθολόγιο, των υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και ΟΤΑ και δεν συναρτάται με καμμία άλλη προϋπόθεση, όπως ιδιαίτερες συνθήκες εργασίας, το είδος της εργασίας ή τα πρόσωπα των εργαζομένων και ως εκ τούτου, η μη χορήγησή της και στους ενάγοντες συνιστά παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης αμοιβής για ίσης αξίας εργασία (άρθρ. 14 και 22 του Συν/τος), μετά δε την κατάργηση του άρθρ. 14 του Ν. 3016/2002 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών υπουργικών διατάξεων με το άρθρ. 28 παρ. 4 του Ν. 3205/2002, που η ένδικη ειδική παροχή διατηρήθηκε ως προσωρινή διαφορά, μειούμενη μόνο από μελλοντικές χορηγήσεις, δεν αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες έλαβαν κάποια νέα παροχή ή ότι αυξήθηκε το κίνητρο απόδοσης. Κατά τις διατάξεις των άρθρ. 43 παρ. 3 και 49 του ν.δ. 496/1974 "Περί λογιστικού των ΝΠΔΔ", ο χρόνος παραγραφής των αξιώσεων των υπαλλήλων του Ν.Π. , που συνδέονται με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, για καθυστερούμενες αποδοχές ή πάσης φύσεως απολαβές ή αποζημιώσεις από αδικαιολόγητο πλουτισμό, είναι δύο ετών και αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους, κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής (Αν. Ειδ. Δικ. 9/2009 ΝΟΜΟΣ ΑΠ 1752/2008 Ελ. Δ/νη 2008 σελ.1678). Έτσι, στην προκειμένη περίπτωση, οι αξιώσεις των 13^{ου}, 16^{ου}, 18^{ου}, 19^{ου}, 21^{ου}, 28^{ου}, 33^{ου}, 34^{ου}, 39^{ου}, 41^{ου}, 51^{ου} και 52^{ου} των εναγόντων, που αφορούν στα πριν το 2007 έτη, έχουν, κατά τα ανωτέρω, παραγραφεί, καθόσον από το τέλος εκάστου οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκαν και ήταν δυνατή η δικαστική τους επιδίωξη μέχρι την

επίδοση της αγωγής (5-11-2009), παρήλθε χρονικό διάστημα πλέον των δύο ετών, κατά παραδοχή σχετικής ενστάσεως του εναγομένου, ερευνώμενης άλλωστε και αυτεπαγγέλτως.

Κατά συνέπεια, οι ενάγοντες δικαιούνται τα εξής ποσά : 1) Στον 1^ο ενάγοντα για το διάστημα από 14-1-08 έως 13-1-09, ποσό 2.112 €, 2) Στην 2^α ενάγουσα για το διάστημα από 23-1-08 έως 13-1-09, ποσό 2.112 €, 3) Στον 3^ο ενάγοντα από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 4) Στην 4^η ενάγουσα ^{από} 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 5) Στην 5^η ενάγουσα, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 6) Στην 6^η ενάγουσα, από 16-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 7) Στον 7^ο ενάγοντα από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 8) Στην 8^η ενάγουσα από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 9) Στον 9^ο, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 10) Στον 10^ο, από 14-1-09 έως 13-1-09, 2.112 € (10) Στον 10^ο, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €) (11) Στην 11^η, από 15-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 12) Στον 12^ο, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 € (13) Στον 13^ο από 1-1-07 έως 30-9-07, 1.584 € και από 25-7-08 έως 24-9-2008, 352 € και συνολικά 1.936 €, 14) Στην 14^η από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 15) Στην 15^η, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 16) Στην 16^η, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 17) Στην 17^η, από 14-1-08 έως 14-10-08, 1.584 €, (18) Στην 18^η, από 1-1-07 έως 29-2-08, 2.464 €, (19) Στην 19^η, από 1-1-07 έως 29-2-08, 2.464 €, 20) Στον 20^ο, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 21) Στην 21^η, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, 22) Στην 22^η, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, (23) Στην 23^η, από 8-1-07 έως 7-1-08, 2.112 €, (24) Στον 24^ο, από 2-4-07 έως 31-12-07, 1.584 €, (25) Στην 25^η, από 8-1-07 έως 7-1-08, 2.112 € και από 21-11-08 έως 30-6-09, 1.320 € και συνολικά 3.432 €, (26) Στην 26^η, από 8-1-07 έως 7-1-08, 2.112 € και από 10-6-08 έως 13-1-09, 1.232 € και συνολικά 3.344 €, (27)

Διαγράφονται τα υπό παρ. 9^η σ. 10

[Handwritten signature]

Στην 27^η, από 15-1-07 έως 7-1-08, 2.112 €, (28) Στην 28^η, από 8-1-07 έως 7-1-08, 2.112 €, (29) Στην 29^η, από 1-1-07 έως 14-11-07, 1.848 €, (30) Στην 30^η, από 8-1-07 έως 7-1-08, 2.112 €, (31) Στην 31^η, από 8-1-07 έως 7-1-08, 2.112 €, (32) Στην 32^η, από 8-1-07 έως 7-1-08, 2.112 €, (33) Στην 33^η, από 15-1-07 έως 30-9-07, 1.496 €, (34) Στην 34^η, από 1-1-07 έως 19-11-07, 1.848 €, (35) Στην 35^η, από 21-11-08 έως 30-10-09, 2.024 €, (36) Στην 36^η, από 14-1-08 έως 13-8-08, 1.232 € και από 21-11-08 έως 30-6-09, 1.320 € και συνολικά 2.552 €, (37) Στον 37^ο, από 15-10-07 έως 30-6-08, 1.496 € και από 21-11-08 έως 30-6-09, 1.320 € και συνολικά 2.816 €, (38) Στην 38^η, από 1-1-07 έως 30-6-07, 1.056 €, από 14-1-08 έως 13-8-08, 1.232 € και από 22-1-09 έως 21-9-09 1.408 € και συνολικά 3.696 €, (39) Στην 39^η από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, (40) Στην 40^η, από 1-1-07 έως 30-11-07, 1.936 € και από 1-12-07 έως 31-7-08, 1.408 € και συνολικά 3.344 €, (41) Στην 41^η, από 1-1-07 έως 17-10-07, 1.848 €, (42) Στην 42^η, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, (43) Στην 43^η, από 17-1-08 έως 13-8-08, 1.232 €, (44) Στην 44^η, από 14-1-08 έως 5-6-08, 880 €, (45) Στην 45^η, από 1-1-07 έως 30-11-07, 1.936 € και από 1-12-07 έως 31-7-08, 1.408 € και συνολικά 3.344 €, (46) Στην 46^η, από 2-4-07 έως 31-12-07, 1.584 €, (47) Στην 47^η, από 16-3-08 έως 31-12-08, 1.672 €, (48) Στην 48^η, από 8-1-07 έως 18-10-07, 1.672 €, (49) Στην 49^η, από 23-4-07 έως 7-1-08, 1.496 €, (50) Στον 50^ο, από 2-4-07 έως 31-12-07, 1.584 €, (51) Στην 51^η, από 8-1-07 έως 7-1-08, 2.112 €, (52) Στην 52^η, από 22-2-07 έως 7-1-08, 1.848 €, (53) Στην 53^η, από 14-1-08 έως 13-1-09, 2.112 €, (54) Στον 54^ο, από 21-1-08 έως 13-1-09, 2.112 € και (55) Στην 55^η, από 1-8-07 έως 30-11-07, 704 € και από 1-12-07 έως 31-7-08, 1.408 € και συνολικά 2.112 €.

74

Υστερα, λοιπόν, από αυτά, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις και σ' αυτές των άρθρων 648, 653, 655, 340, 345, 346 ΑΚ και 176 ΚΠολΔ και πρέπει να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να καταβάλει στους ενάγοντες τα ανωτέρω ποσά, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής

(άρθρ. 21 του Κ.Δ. της 26-6/10-7/1944 “περί Κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου”). Επειδή καθυστέρηση στην εκτέλεση της απόφασης μπορεί να επιφέρει σημαντική ζημία στους ενάγοντες, πρέπει να διαταχθεί η προσωρινή εκτέλεση της παρούσης (άρθρ. 908,1 ΚΠολΔ). Μέρος της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων επιβάλλεται εις βάρος του εναγομένου (άρθρ. 176 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ’ αντιμωλίαν των διαδίκων.

Δέχεται την αγωγή κατά ένα μέρος.

Υποχρεώνει το εναγόμενο να καταβάλει στους ενάγοντες, νομιμοτόκως από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής έως την εξόφλησή τους, τα κάτωθι ποσά : 1) Στον 1^ο, 2.112 €, 2) Στην 2^η, 2.112 €, 3) Στον 3^ο, 2.112 €, 4) Στην 4^η, 2.112 €, 5) Στην 5^η, 2.112 €, 6) Στην 6^η, 2.112 €, 7) Στον 7^ο, 2.112 €, 8) Στην 8^η, 2.112 €, 9) Στον 9 , 2.112 €, 10) Στον 10^ο, 2.112 €, 11) Στην 11^η, 2.112 €, 12) Στον 12^ο, 2.112 €, 13) Στον 13^ο, 1.936 €, 14) Στην 14^η, 2.112 €, 15) Στην 15^η, 2.112 €, 16) Στην 16^η, 2.112 €, 17) Στην 17^η, 1.584 €, 18) Στην 18^η, 2.464 €, 19) Στην 19^η, 2.464 €, 20) Στον 20^ο, 2.112 €, 21) Στην 21^η, 2.112 €, 22) Στην 22^η, 2.112 €, 23) Στην 23^η, 2.112 €, 24) Στον 24^ο, 1.584 €, 25) Στην 25^η, 3.432 €, 26) Στην 26^η, 3.344 €, 27) Στην 27^η, 2.112 €, 28) Στην 28^η, 2.112 €, 29) Στην 29^η, 1.848 €, 30) Στην 30^η, 2.112 €, 31) Στην 31^η, 2.112 €, 32) Στην 32^η, 2.112 €, 33) Στην 33^η, 1.496 €, 34) Στην 34^η, 1.848 €, 35) Στην 35^η, 2.024 €, 36) Στην 36^η, 2.552 €, 37) Στον 37^ο, 2.816 €, 38) Στην 38^η, 3.696 €, 39) Στην 39^η, 2.112 €, 40) Στην 40^η, 3.344 €, 41) Στην 41^η, 1.848 €, 42) Στην 42^η, 2.112 €, 43) Στην 43^η, 1.232 €, 44) Στην 44^η, 880 €, 45) Στην 45^η, 3.344 €,

46) Στην 46^η, 1.584 €, 47) Στην 47^η, 1.672 €, 48) Στην 48^η, 1.672 €, 49) Στην 49^η, 1.496 €, 50) Στον 50^ο, 1.584 €, 51) Στην 51^η, 2.112 €, 52) Στην 52^η, 1.848 €, 53) Στην 53^η, 2.112 €, 54) Στον 54^ο, 2.112 € και 55) Στην 55^η, 2.112 €.

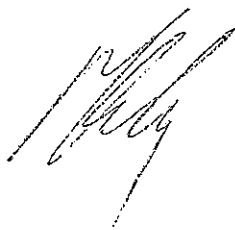
Κηρύσσει την παρούσα προσωρινά εκτελεστή.

Επιβάλλει εις βάρος του εναγομένου μέρος της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων, που ορίζει σε διακόσια (200) €.

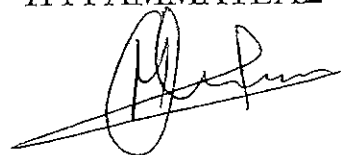
Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του.

Αθήνα 5 Ιανουαρίου 2012

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

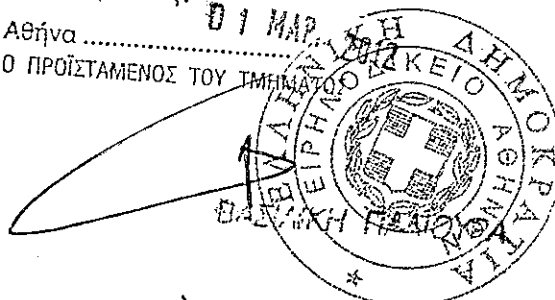
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο
Αθήνα 01 ΜΑΡ 2012
Ο Γραμματέας

Θεωρήθηκε
σήμανση και η έκδοσή
του κατά τη σειρά της
παραγγελίας.

Αθήνα 01 ΜΑΡ 2012
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Δελόδοιοι διαδίδουν ανεκδοκίμη επεξεργασμένα και ενδεδειγμένα οφέλη των
καρτών που το νόμοις πρόβλεψε δημοσία δυνάμει (Ν. 287) με τη συμψηφία
«Οργανισμός επιδομάτων εισοδήματος και καθάρσεων» με σκοπό εφόσον τον ίδιο
Δελόδοιοι σε 4, ούτω, ώστε υπηρεσίες ΔΕΛΟΔΟΙΩΝ ΧΑΡΩΝ να γράφει νόμιμα
επίσης.

ΔΕΛΟΔΟΙΩΝ ΧΑΡΩΝ
ΕΠΙΧ. ΜΠΕΛΑΝΗ 76 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ 210 3306205 FAX 6974 466226
ΑΦΜ: 126532477 ΔΕΛΟΔΟΙΩΝ ΧΑΡΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

6440
Απόφαση /2019

(Αριθμός έκθεσης προσδιορισμού έφεσης: 66481/928/2.4.2012)

(Αριθμός έκθεσης προσδιορισμού προσθέτων λόγων έφεσης:
57093/1407/21.5.2015)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
Αριθμ. Πρωτ.: 913-364/2020
Ημερομηνία: 29/9/2020

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Πέτρο Αλικάκο, Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και από τη Γραμματέα Μπρουσοβανα Σταυρούλα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα, στις 11 Ιανουαρίου 2019, για να δικάσει επί της υπόθεσης, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ (και δια προσθέτων λόγων) –
ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Ελληνικό Δημόσιο, όπως εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών με έδρα την Αθήνα ως διάδοχο του καταργηθέντος με το άρθρ. 4 ν. 4109/2013 ΝΠΔΔ με την επωνυμία «Οργανισμός Τουριστικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης», που παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια της δικαστικής πληρεξουσίας Ράππη Αναστασίας (Α.Μ. 408), που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ - ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1)

... που παραστάθηκαν
δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Δέσποινας Δούμα (ΑΜΔΣΑ 27772).

Οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι κατέθεσαν στο Ειρηνοδικείο Αθηνών κατά του δικαιοπαρόχου του εκκαλούντος τη με αριθμό κατάθεσης 2777/4.11.2009 αγωγή τους. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε, αντιμωλία των διαδίκων, η με αριθμό 14/2012 οριστική απόφαση του ως άνω δικαστηρίου, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών, η οποία έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή.

Το εκκαλούν προσέβαλε την απόφαση αυτή με την από 2.4.2012 έφεσή του ενώπιον του Γραμματέα του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου (αριθ. κατ. 946/2012), η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό 66481/928/2012 και δια των προσθέτων λόγων με αριθ. κατάθεσης 57093/1407/2015.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της έφεσης (και των προσθέτων λόγων αυτής), στη σημερινή δικάσιμο, οι πληρεξούσιοι των διαδίκων αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν, ζητώντας την παραδοχή τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η έφεση του εκκαλούντος κατά της υπ' αριθμ. 14/2012 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις (άρθρ. 495, 513, 516, 517, 518 παρ.2 Κ.Πολ.Δ.), όπως δεν αμφισβητείται, ούτε προκύπτει το αντίθετο από τα προσαχθέντα έγγραφα. Ενόψει δε του νομοτύπου και εμπροθέσμου της εφέσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 495 παρ. 1, 2, 511, 513, 518 παρ. 2, 520 παρ. 1 ΚΠολΔ, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ). Ομοίως παράδεκτά και νομότυπα έχουν ασκηθεί και οι πρόσθετοι λόγοι αυτής και επομένως πρέπει να συνεκδικασθούν με την υπό κρίση έφεση.

6742

Η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος, η οποία ορίζει ότι "οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου", καθιερώνει όχι μόνο την ισότητα των πολιτών έναντι του νόμου, αλλά και την ισότητα του νόμου έναντι αυτών, δεσμεύει και υποχρεώνει τον κοινό νομοθέτη, όταν πρόκειται να ρυθμίσει ουσιαστικά όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις και κατηγορίες προσώπων, να μη μεταχειρίζεται κατά τρόπο ανόμοιο τις περιπτώσεις αυτές, εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός αν αυτό επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων. Επομένως, αν γίνει από τον νόμο ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλείεται από τη ρύθμιση αυτή, κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος που επιβάλλει την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή που εισάγει την αδικαιολόγητη δυσμενή μεταχείριση είναι ανίσχυρη, ως αντισυνταγματική. Τα ίδια ισχύουν και όταν η ειδική ρύθμισή αφορά μισθό, σύνταξη ή άλλη παροχή προς δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο και γενικώς μισθωτό, οπότε στην περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνεται αδικαιολόγητη διάκριση, τα δικαστήρια επιδικάζουν την παροχή αυτή και σε εκείνους που αδικαιολόγητα εξαιρούνται. Η παροχή όμως αυτή θα πρέπει να είναι νόμιμη, διότι εάν αυτή χορηγήθηκε κατά παράβαση του Συντάγματος, των νόμων ή της δι' αυτών χορηγούμενης εξουσιοδότησης προς τη Διοίκηση, επέκταση αυτής και σε άλλη κατηγορία μισθωτών δεν είναι επιτρεπτή, διότι ισότητα στην παρανομία δεν νοείται. Ειδικότερα, όταν παρέχεται από τον νόμο εξουσία στη διοικητική αρχή να ρυθμίζει θέματα με την έκδοση κανονιστικής πράξης, παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, κατ' αρχήν, δεν υφίσταται, διότι η εκτίμησή της σκοπίμότητας για την έκδοσή ή μη κανονιστικής πράξης και για τον χρόνο έκδοσης αυτής, ανήκει στην ανέλεγκτη από το δικαστή κρίση της Διοίκησης. Εξαίρεση από την αρχή αυτή υπάρχει, είτε όταν η νομοθετική εξουσιοδότηση επιβάλλει την υποχρέωση για την έκδοσή της κανονιστικής πράξης, εφόσον συντρέχουν ορισμένες αντικειμενικές προϋποθέσεις ή εντός ορισμένης προθεσμίας, είτε όταν η υποχρέωση της Διοίκησης να προβεί σε κανονιστική ρύθμιση προκύπτει ευθέως από το Σύνταγμα. Εξάλλου, με τις διατάξεις του Ν. 2738/1999 (Κεφάλαιο Α') εισήχθη ο θεσμός των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τη

σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας στη Δημόσια Διοίκηση. Κατά το άρθρο 3 παρ. 1 του νόμου αυτού, η συλλογική σύμβαση εργασίας ρυθμίζει τους όρους και τις συνθήκες απασχόλησης των υπαλλήλων για τα θέματα που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, μεταξύ των οποίων δεν περιλαμβάνονται και θέματα μισθών. Στο άρθρο 13 με τον τίτλο, "Συλλογικές συμφωνίες" προβλέπονται στις παρ. 1 και 2 τα ακόλουθα: "1. Συλλογική διαπραγμάτευση για τη ρύθμιση ζητημάτων των όρων και συνθηκών απασχόλησης των υπαλλήλων που δεν ρυθμίζονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 του παρόντος λόγω συνταγματικών περιορισμών (όπως είναι ιδίως ζητήματα μισθών, συντάξεων, σύστασης οργάνικών θέσεων, πρόσδόντων, τρόπου διορισμού, κ.λ.π.) μπορεί να καταλήγει σε συλλογική συμφωνία. 2. Η συμφωνία αυτή δεν αποτελεί συλλογική σύμβαση εργασίας, συνεπάγεται όμως για το Δημόσιο ή ν.π.δ.δ. ή ο.τ.α., α) είτε την έκδοση κανονιστικών πράξεων, εφόσον τα θέματα της συμφωνίας μπορεί να ρυθμιστούν κανονιστικώς βάσει υπάρχουσας σχετικής εξουσιοδότησης νόμου, β) είτε την προώθηση σχετικής νομοθετικής ρύθμισης των θεμάτων της συμφωνίας. Αντικείμενο του περιεχομένου της συμφωνίας μπορεί να αποτελεί και ο χρόνος υλοποίησης της δέσμευσης για την έκδοση κανονιστικών πράξεων ή προώθησης νομοθετικών ρυθμίσεων, κατά περίπτωση". Στη συνέχεια με το άρθρο 14 με τον τίτλο "Υλοποίηση συλλογικών συμφωνιών" του ν. 3016/2002 "για την εταιρική διακυβέρνηση, θέματα μισθολογίου και άλλες διατάξεις", ορίσθηκαν τα εξής: "1. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού ρυθμίζονται τα θέματα των συλλογικών συμφωνιών που συνάπτονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 του ν. 2738/1999 και αφορούν θέματα μισθών και αμοιβών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που υπεγράφησαν το 2001.2. Με όμοιες αποφάσεις οι ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να επεκτείνονται εν όλω ή εν μέρει και στο λοιπό προσωπικό του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ΝΠΔΔ) που δεν συμμετείχε στη σύναψη των συλλογικών συμφωνιών του άρθρου 13 του ν. 2738/1999 και μέχρι του ποσού των εκατόν εβδομήντα έξι

(176) ευρώ. 3. Αν καταβάλλονται οποιουδήποτε είδους πρόσθετες μισθολογικές παροχές, που υπολείπονται του ποσού των εκατόν εβδομήντα έξι (176) ευρώ, επιτρέπεται να χορηγείται μόνο η διαφορά μέχρι του ποσού αυτού. Οι ρυθμίσεις αυτές όσον αφορά το προσωπικό των ΟΤΑ και το προσωπικό των λοιπών ΝΠΔΔ περιορίζονται στις υφιστάμενες από τον προϋπολογισμό τους δυνατότητες. 4. Με τις προβλεπόμενες από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού κοινές υπουργικές αποφάσεις καθορίζονται ειδικότερα: α) Οι δικαιούχοι των παροχών και το ύψος τους, λαμβάνοντας υπόψη για τη χορήγηση ή μη των παροχών αυτών το συνολικό ποσό των καταβαλλομένων μηνιαίων αποδοχών και λοιπών παροχών, επιδομάτων και αποζημιώσεων από οποιαδήποτε πηγή, β) οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί για τη χορήγηση των ανωτέρω παροχών, η διαδικασία και ο χρόνος καταβολής, καθώς και ο τρόπος αντιμετώπισης της σχετικής δαπάνης, γ) κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη χορήγηση τους... 5. 6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από 1.1.2002". Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και ο κατά περίπτωση αρμόδιος Υπουργός, δεν είχαν υποχρέωση, αλλ' απλώς διακριτική ευχέρεια να εκδώσουν, μετά από εκτίμηση της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας, κοινές υπουργικές αποφάσεις, με τις οποίες να επεκτείνουν εν όλω ή εν μέρει, τις ευνοϊκές μισθολογικές ρυθμίσεις που προβλέπονται από κοινές υπουργικές αποφάσεις, εκδιδόμενες δυνάμει συλλογικών συμφωνιών κατά την παράγραφο 1 και στο λοιπό προσωπικό του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, που δεν συμμετείχαν στη σύναψη συλλογικών συμφωνιών. Σε περίπτωση δε επέκτασης των ευνοϊκών αυτών μισθολογικών ρυθμίσεων, οι ανωτέρω Υπουργοί είχαν περαιτέρω διακριτική ευχέρεια, κατ' εκτίμηση, επίσης, της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας να καθορίσουν το ύψος της πρόσθετης μισθολογικής παροχής, η οποία πάντως δεν μπορούσε να υπερβαίνει το ποσό των εκατόν εβδομήντα έξι ευρώ. Δηλαδή, προϋπόθεση για τη χορήγηση πρόσθετης μισθολογικής παροχής, κατ' εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης ήταν, ενόψει των οριζόμενων στην παρ. 3 του ίδιου ως άνω άρθρου 14 του ν. 3016/20002 και του σκοπού της ρύθμισης, που

6447

συνίστατο, κατά τα αναφερόμενα στη σχετική εισηγητική έκθεση, στην ενίσχυση των χαμηλόμισθων υπαλλήλων, να μη λαμβάνει ο υπάλληλος οποιαδήποτε άλλη πρόσθετη μισθολογική παροχή, ίση ή ανώτερη με το ανωτέρω ποσό. Σε περίπτωση δε υπαλλήλων που ελάμβαναν άλλη πρόσθετη μισθολογική παροχή, μικρότερη από το ποσό αυτό (των 176 ευρώ), ήταν επιτρεπτό να χορηγηθεί, με τις ανωτέρω υπουργικές αποφάσεις, μόνον η διαφορά έως το εν λόγω ποσό. Ενόψει των ανωτέρω δεν συνιστά παραβίαση των προαναφερομένων διατάξεων η παράλειψη της Διοίκησης να ασκήσει την προβλεπόμενη από τις διατάξεις αυτές κανονιστική αρμοδιότητα, με την έκδοση υπουργικής απόφασης για την επέκταση της χορήγησης της ένδικης παροχής και, πάντως, δεν ήταν επιτρεπτή η χορήγηση σε υπαλλήλους, οι οποίοι ελάμβαναν οποιουδήποτε είδους άλλη πρόσθετη μισθολογική παροχή, ίση ή ανώτερη του ποσού των εκατόν εβδομήντα έξι (176) ευρώ (Ολ. ΣτΕ 95/2013). Η δε τυχόν κατά παράβαση των εξουσιοδοτικών διατάξεων του άρθρου 14 παρ. 2, 3 και 4 του Ν. 3016/2002, συστηματική έστω, έκδοση κοινών υπουργικών αποφάσεων, για τη χορήγηση της ειδικής παροχής των 176 ευρώ σε διάφορες κατηγορίες υπαλλήλων, του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ, συνιστά μη επιτρεπόμενη από το Σύνταγμα τροποποίηση των εξουσιοδοτικών ως άνω διατάξεων εκ μέρους της Διοίκησης και δεν μπορεί να μεταβάλει τη φύση της ειδικής αυτής παροχής, σε γενική προσαύξηση των αποδοχών όλων των ανωτέρω υπαλλήλων. Εάν ο νομοθέτης ήθελε την παροχή αυτή ως γενική προσαύξηση των αποδοχών όλων των υπαλλήλων που υπάγονται στο ενιαίο μισθολόγιο της Δημόσιας Διοίκησης θα το όριζε ρητά και δεν θα παρείχε σ' αυτή, με εξουσιοδοτικές διατάξεις τυπικού νόμου, τη διακριτική ευχέρεια, υπό τις προεκτεθείσες και μόνο προϋποθέσεις, να εκδώσει κανονιστικές πράξεις για τη χορήγηση της. Ακολούθως, με το άρθρο 28 παρ. 4 του ν. 3205/2003 "μισθολογική ρύθμιση λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχών της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις", καταργήθηκε από 1-1-2004 (άρθρο 56 του νόμου αυτού), εκτός των άλλων, "το άρθρο 14 του Ν. 3016/2002 (ΦΕΚ Α' 110) και όλες οι κοινές υπουργικές αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του". Με το

άρθρο 24 παρ. 3 του ίδιου νόμου 3205/2003 ορίσθηκε ότι τα θέματα που ρυθμίζονται με τον νόμο αυτόν δεν αποτελούν αντικείμενο συλλογικών διαπραγματεύσεων και ότι η χορήγηση οποιωνδήποτε άλλων παροχών ή αποζημιώσεων εν γένει, πέραν των προβλεπόμενων στον νόμο αυτόν, επιτρέπεται μόνο με τροποποίηση των διατάξεων του και με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου του νόμου αυτού ορίσθηκε ότι, "...ποσά που καταβάλλονται μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, σύμφωνα με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 14 του ν. 3016/2002, ως ειδική παροχή, διατηρούνται ως πρόσωπική διαφορά μειούμενη από οποιαδήποτε μελλοντική χορήγηση νέου επιδόματος, παροχής ή αποζημιώσεως ή από αύξηση του κινήτρου απόδοσης του άρθρου 12 του ίδιου νόμου. Οι ανωτέρω κοινές υπουργικές αποφάσεις καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου... Μετά την 31- 12-2003 δεν καταβάλλεται σωρευτικά η ως άνω προσωπική διαφορά μαζί με οποιαδήποτε πρόσθετη μισθολογική παροχή που συμφηφιζόταν με αυτή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες κοινές υπουργικές αποφάσεις...". Από τις αμέσως παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι με την κατάργηση του άρθρου 14 του ν. 3016/2002, καθώς και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών ΚΥΑ, για να μη χειροτερεύσει η μισθολογική κατάσταση των χαμηλόμισθων υπαλλήλων από 1-1-2004, οι οποίοι ελάμβαναν μέχρι την 31-12-2003 την ειδική παροχή των 176 ευρώ, με βάση κοινές υπουργικές αποφάσεις που είχαν εκδοθεί, διατηρήθηκε η ειδική αυτή παροχή, ως πρόσωπική διαφορά για τους υπαλλήλους αυτούς, υπό την προϋπόθεση ότι αυτοί δεν ελάμβαναν άλλη πρόσθετη παροχή ίση ή μεγαλύτερη του ποσού των 176 ευρώ, η οποία συμφηφιζόταν με την παροχή αυτή, μειούμενη σε περίπτωση χορήγησης οποιασδήποτε μελλοντικής παροχής ή νέου επιδόματος ή αποζημιώσεως ή αύξησης του κινήτρου απόδοσης. Τέλος, από τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 3 του Ν. 3336/2005, με τον τίτλο "Εισοδηματική πολιτική έτους 2005" που ορίζει ότι, "Οι υπάλληλοι του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, οι οποίοι διορίσθηκαν ή μετατάχθηκαν μετά την 1-1-2004 σε Υπηρεσίες, στους υπαλλήλους των

οποίων χορηγούνται τα ποσά που διατηρήθηκαν ως προσωπική διαφορά με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 14 του Ν. 3205/2003, δικαιούνται την καταβολή της προσωπική διαφοράς με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που τη λαμβάνουν και οι υπόλοιποι υπάλληλοι των Υπηρεσιών αυτών. Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή από 1-1-2005", προκύπτει ότι απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση ως προσωπικής διαφοράς, της ειδικής παροχής των 176 ευρώ, σε υπαλλήλους που διορίσθηκαν ή μετατάχθηκαν μετά την 1-1-2004 σε Υπηρεσίες που διατηρήθηκε ως προσωπική διαφορά η παροχή των 176 ευρώ, είναι να τη λαμβάνει το προσωπικό των Υπηρεσιών αυτών, καθώς και η νόμιμη χορήγηση της στο προσωπικό αυτό, διότι αν το τελευταίο λαμβάνει την προσωπική διαφορά χωρίς να συντρέχουν οι νόμιμοι όροι και προϋποθέσεις για την απόληψη της, μεταξύ των οποίων είναι να μη λαμβάνει άλλες πρόσθετες παροχές, ίσες ή ανώτερες του ποσού των 176 ευρώ, που συμψηφίζονται με την παροχή αυτή, οι διορισθέντες ή μεταταχθέντες στις Υπηρεσίες αυτές δεν τη δικαιούνται από 1-1-2005, με βάση την αρχή της ισότητας, διότι, όπως προαναφέρθηκε, ισότητα στην παρανομία δεν νοείται. Πρέπει να σημειωθεί ότι με βάση την προαναφερθείσα εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 14 του Ν. 3016/2002, ενόσω ίσχυε, και αφού είχαν προηγηθεί ειδικές συλλογικές συμφωνίες του Ελληνικού Δημοσίου με τους αντίστοιχους κλάδους υπαλλήλων, εκδόθηκαν πολλές κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (ΚΥΑ), με τις οποίες χορηγήθηκε η παραπάνω παροχή, ύψους 88 ευρώ μηνιαίως για το χρονικό διάστημα από 1-1-2002 και 176 ευρώ από 1-7-2002, σε μεγάλο αριθμό υπαλλήλων, με σχέση δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του Ελληνικού Δημοσίου των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του Ν. 2470/1997, καθώς και στους αποσπασμένους ή τοποθετούμενους από άλλα Υπουργεία, ΟΤΑ και λοιπά ΝΠΔΔ., χωρίς να εξαρτάται η χορήγηση της παροχής αυτής από τη μη καταβολή πρόσθετων μισθολογικών παροχών (ΟΛΑΠ 16/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

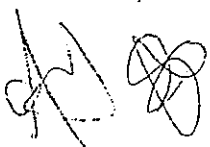
Οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι με την υπ' αριθ. 2777/2009 αγωγή τους εξέθεταν ότι είναι υπάλληλοι του εναγομένου, το οποίο είναι δικαιοπάροχος του εκκαλούντος, ανήκοντες στο διοικητικό προσωπικό αυτού

και απασχολούνται ή απασχολήθηκαν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, αμειβόμενοι σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3205/2003 και ότι αν και παρέχουν σ' αυτό ίσης αξίας εργασία με τους συναδέλφους τους, εργαζομένους με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, δεν χορηγείται σ' αυτούς η ειδική παροχή των 176 € του αρθρ. 14 του Ν. 3016/2002, κατά παράβαση των συνταγματικών αρχών της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης. Για το λόγο αυτό, οι ενάγοντες ζητούν να τους επιδικασθεί η εν λόγω ειδική παροχή και να τους καταβληθούν τα αιτούμενα ποσά, ύψους 880 € έως 5.896 € για τα έτη 2004-2009, νομιμοτόκως από τη δήλη ημέρα, που κάθε κονδύλιο κατέστη απαιτητό άλλως από την επίδοση της αγωγής, να κηρυχθεί η παρούσα πρόσωρινά εκτελεστή και να επιβληθεί η δικαστική δαπάνη εις βάρος του εναγομένου. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλούμενη υπ' αριθ. 14/2012 απόφαση δέχτηκε την αγωγή ως κατ' ουσίαν βάσιμη κατά ένα μέρος και επιδίκασε στους ενάγοντες τα αναφερόμενα στο διατακτικό της χρηματικά ποσά. Κατά της ανωτέρω απόφασής το έκκαλούν, το οποίο διαδέχθηκε το εναγόμενο παραπονέθηκε με την ένδικη έφεση του, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αθηνών, για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του Νόμου για την επιδίκηση της επίδικης μισθολογικής παροχής, και για εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων, καθότι σε κάθε περίπτωση οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι εξακολουθούν να λαμβάνουν ετέρες συμψηφιστέες μισθολογικές παροχές που υπερβαίνουν κατά πολύ την επίμαχη παροχή, δεν υφίσταται εφαρμογή της αρχής της ισότητας και ότι επιπλέον δεν είχαν ενεργό αξίωση κατά την ισχύ του ν. 3016/2002.

Από την εκτίμησή όλων των εγγράφων που επικαλούνται και νόμιμα προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες προσλήφθηκαν μετα την 1-1-2004 ως διοικητικό προσωπικό του ΟΤΕΚ, που ήταν ΝΠΔΔ, δυνάμει συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου. Οι ενάγοντες δεν έλαβαν την επίδικη παροχή του άρθρ. 14 ν. 3016/2002. Ο ΟΤΕΚ καταργήθηκε με το άρθρ. 4 ν. 4109/2013 και ορίστηκε ότι οι εκκρεμείς υποθέσεις μεταφέρονται στο Υπουργείο Τουρισμού και έτσι διαδέχθηκε από το έκκαλούν. Σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην

ανωτέρω μείζονα σκέψη η παροχή των 176 ευρώ δεν συνιστά (προβλεπόμενη εκ του νόμου) ευθεία και γενική αύξηση των αποδοχών όλων των υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ, εξομοιούμενη με μισθό, με μόνη προϋπόθεση την υπαγωγή αυτών στο ενιαίο μισθολόγιο του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά αποτελεί ειδική παροχή μη εξομοιούμενη με μισθό και παρέχεται, εάν η Διοίκηση ασκήσει τη διακριτική της ευχέρεια, μετά συνεκτίμηση της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας να εκδώσει κανονιστική πράξη, για επέκταση της χορήγησης της παροχής αυτής σε υπαλλήλους, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις που τάσσει το άρθρο 14 του Ν. 3016/2002, μία των οποίων είναι να μη λαμβάνει ο υπάλληλος άλλες πρόσθετες παροχές, ίσες ή ανώτερες του ποσού των 176 ευρώ. Στην προκείμενη όμως περίπτωση δεν συνέτρεχε η αναγκαία κατά νόμο προϋπόθεση για τη χορήγηση της παροχής αυτής στους εφεσίβλητους, εφόσον αυτοί ελάμβαναν πρόσθετες μισθολογικές παροχές, οι οποίες υπερέβαιναν το ποσό των 176 ευρώ (άρθρο 8 παρ. 8 και 13 Ν. 2470/1997, 8 παρ. 6 και 12 Ν. 3205/2003, 5 παρ. 3 Ν. 2685/1999 και 131 Π.Δ. 351/2003). Επίσης όλες οι συμβάσεις των εναγόντων καταρτίστηκαν μετά την 1-1-2004, οπότε αυτοί δεν είχαν ενεργό αξίωση κατά του δικαιοπαρόχου του εκκαλούντος για την ειδική παροχή των 176 ευρώ υπό το καθεστώς του άρθρ. 14 ν. 3016/2002. Επιπλέον, από τη συνταγματική αρχή της ισότητας δεν απέρρεε υποχρέωση της Διοίκησης να επεκτείνει τη χορήγηση της παροχής αυτής στους εφεσίβλητους, ανεξάρτητα αν η παροχή αυτή χορηγείται παρανόμως σε άλλες κατηγορίες υπαλλήλων, διότι ισότητα στην παρανομία δεν νοείται. Συνεπώς στην προκείμενη περίπτωση πρέπει να γίνουν δεκτοί οι σχετικοί λόγοι έφεσης και οι πρόσθετοι λόγοι του εκκαλούντος και να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση σε όλες της τις διατάξεις, δηλαδή ακόμα και κατά το μέρος που δεν ανατρέπονται με την παρούσα, διότι αυτό επιβάλλεται για την ενότητα της εκτέλεσης (βλ. ενδεικτικά Σ. Σαμουήλ, Η έφεση, εκδ. 2003, σ. 431, ΑΠ 748/1984, ΕΛΔ 26.642, ΕφΠείρ 4/2014, ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 7813/2002, ΔΕΕ 2003.667, ΕφΘεσ 532/2001, ΔΕΕ 2002.424), και ως προς το κεφάλαιο των δικαστικών εξόδων, λόγω της αναγκαιότητας ενιαίου καθορισμού των δικαστικών εξόδων ως προς όλα τα κεφάλαια της αποφάσεως (ΑΠ 192/1998 ΕλλΔνη 39.825, ΕφΑθ 497/2015, ΤΝΠ Νόμος,

ΕφΠειρ 716/2011, ΕΝΑΥΤΔ 2012.107). Στη συνέχεια πρέπει να κρατηθεί η υπόθεση από το Δικαστήριο τούτο και να απορριφθεί η ένδικη αγωγή, με βάση τα ανωτέρω εκτιθέμενα, ως μη νόμιμη. Τέλος, πρέπει να συμψηφισθούν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, λόγω του ότι η ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόστηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την υπ' αριθ. κατάθεσης 66481/928/2.4.2012 έφεση και τους υπ' αριθ. κατάθεσης 57093/1407/21.5.2015 προσθέτους λόγους αυτής.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την υπ' αριθ. κατάθεσης 66481/928/2.4.2012 έφεση και τους υπ' αριθ. κατάθεσης 57093/1407/21.5.2015 προσθέτους λόγους αυτής.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη υπ' αριθ. 42/2012 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών.

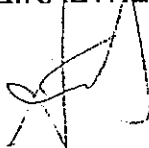
ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και δικάζει την υπ' αριθ. κατάθεσης 2777/2009 αγωγή.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 3/6/19

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

11-08-2019

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤ. ΣΙΛΑΣ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
Αριθμ. Πρωτ.: 913-365/2020
Ημερομηνία: 29/9/2020

Αριθμός απόφασης 11058/2020

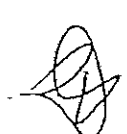
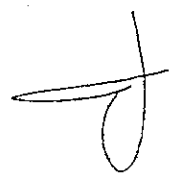
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ολυστία Τριμπαλάου Συμβούλου Διοίκσεως του Πρωτοδικείου Αθηνών και τον Γραμματέα Δημήτριο Μπατίτα |

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 25-10-2019 για να δικάσει την από 24-07-2019 και με αριθμό κατάθεσης 68906/4319/2019 Πράξη του Προέδρου του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, περί αυτεπάγγελτης διόρθωσης της 6440/2019 απόφασης του παρόντος δικαστηρίου, η οποία εκδόθηκε επί της από 02-04-2012 έφεσης και των από 19-05-2015 πρόσθετων λόγων έφεσης μεταξύ των κτών αρχικών διαδίκων :

ΤΟΥ ΕΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΑΣΚΟΥΝΤΟΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΕΦΕΣΗΣ : ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΙΚΟΙ ΟΤΩΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΩΣ ΔΙΔΟΧΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΝΤΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΤΑΙΜΕΛΕΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ» ΜΕ ΕΔΡΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΠΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙΤΑΙ ΒΛΗΜΑ, ΤΟ ΟΤΟΙΟ ΠΑΡΑΣΤΕΘΗΚΕ ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΛΗΡΕΦΟΡΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΠΑΤΗΤ (Α.Μ 408 ΝΣΚ).

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ - ΚΑΘ'ΟΝ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΛΟΓΟΙ ΕΦΕΣΗΣ :

Στην προκειμένη περίπτωση, με την από 24.07.2019 πράξη του Προέδρου του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ζητείται η αυτεπάγγελτη δίδρωση της με αρ. 6440/2019 αποφάσεως αυτού του Δικαστηρίου που δίκασε ως εφετέλο, λόγω του ότι από προφανή παραδρομή, στο διατακτικό της απόφασης αναγράφτηκε λανθασμένα ο αριθμός της εκκαλούμενης απόφασης του Ειρηνοδίκου Αθηνών που εξαφανίζεται ήτοι «42/2012» αντί του ορθού αριθμού «14/2012». Με αυτό το περιεχόμενο και αλίπη η κρινόμενη πράξη αρμόδια και παραδεκτή εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου και είναι νόμιμη στην ολότητά της διατάξεις των άρθρων 315 επ. του ΚΠολΑ. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί αν είναι βέβαιη και από ουσιαστική άποψη, σαν να ήταν παρόντες οι εφεοβλήτοι, η πληρεξούσια δικηγόρος των ορίων κατήγετο νομίμως και εμπροθέσμως, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 318 του ΚΠολΑ (βλ. το από 30.8.2019 αποφεικτικό επίδοσης της επιμελητρίας του Πρωτοδικείου Αθηνών, Σαββίνης Κακή).

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

-9-

Από την εκτίμηση των προσκομιζόμενων εγγράφων αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Κατά τη δικάσιμο της 11-01-2019 συζητήθηκε η από 02-04-2012 έφεση (αρ. κατ. 928/2012), καθώς και οι από 19-05-2015 πρόσθετοι λόγοι (αρ. κατ. 1407/2015) του Ελληνικού Δημοσίου ως διαδόχου του καταργηθέντος οργανισμού με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ» κατά των :

Επί των δικογράφων αυτών εκδόθηκε η με αριθμό 6440/2019 οριστική απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, η οποία εξαφάνισε την πρωτόδικη απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών. Πλην όμως, από προφανή παραδρομή στο διατακτικό της ως

άνω απόφασης ανεγράφη εσφαλμένα ο αριθμός της πρωτόδικης απόφασης, ήτοι «42/2012» αντί του ορθού «14/2012». Πρέπει, κατά συνέπεια, να γίνει δεκτή η ένδικη πράξη ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και να διαταχθεί η διόρθωση της 6440/2019 απόφασεως αυτού του Δικαστηρίου (Τμήμα Εφέσεων) ως προς το ανωτέρω στοιχείο της που εκ παραδρομής αναγράφηκε εσφαλμένα, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην των εφεσίβλητων.

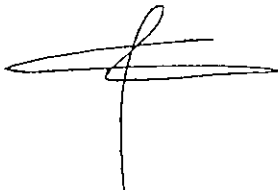
Δέχεται την πράξη.

Διατάσσει τη διόρθωση της 6440/2019 αποφάσεως αυτού του Δικαστηρίου (Τμήμα Εφέσεων) και ειδικότερα το διατακτικό της εν λόγω αποφάσεως ως προς τον αριθμό της εκκαλουμένης απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών που εξαφανίζεται, από το εσφαλμένο «42/2012» στο ορθό «14/2012».

Διατάσσει την με μέριμνα της Γραμματείας του Δικαστηρίου, σημείωση του διατακτικού της παρούσας στο πρωτότυπο της διορθουμένης αποφάσεως.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη, δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, στις 22/9/20 χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

PANAGIOTA KLOUFETOU

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΘΥΣΙΑΣΕ: ΜΕ ΑΔΕΙΑ

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ

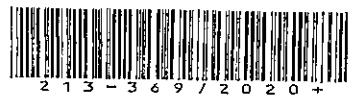
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΛΟΥΦΕΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απούλοποιημένη σήμανση και έκδοση του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατόπιν ανάθεσης του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης (Πράξη 204/2020).

Αθήνα 24/09/2020
Ο/Η Γραμματέας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ημ. Πρωτ.: 29-09-2020

Αριθμ. Πρωτ.: 213- 369/ Φ.646

Γραφείο Νομικού Συμβούλου του
Υπουργείου Τουρισμού
Ταχ. Δ/ση: Βασ. Αμαλίας 12
ΤΚ 10557 Αθήνα
Τηλ: 210-3229534
Fax: 210 3229509
Email: gns-tourismou@nsk.gr
Πληροφορίες: Α. Ράπτη

ΠΡΟΣ:
Δ/ση Οικονομικών Υπηρεσιών
(ιδίου Υπουργείου)

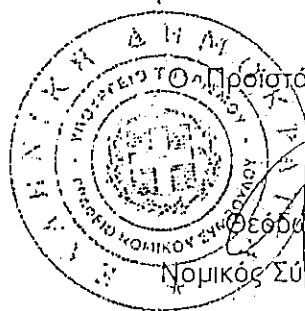
ΘΕΜΑ: Διαβίβαση δικαστικής απόφασης.

ΣΧΕΤ: Το με αρ. 8445/28-4-2015 έγγραφο του Τμήματος Εκκαθάρισης
Αποδοχών του Υπουργείου Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας & Τουρισμού

Σας διαβιβάζουμε, προς γνώση σας και για τις ενέργειες της αρμοδιότητάς σας, επικυρωμένο αντίγραφο της με αρ. 6440/2019 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασίας Εργατικών Διαφορών), και της διορθωτικής αυτής με αρ. 11058/2020 απόφασης του ίδιου δικαστηρίου, με την οποία έγινε δεκτή έφεση του Ελληνικού Δημοσίου και εξαφανίστηκε η με αρ. 14/2012 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών. Με την τελευταία αυτή απόφαση είχε γίνει δεκτή η από 2-11-2009 με αρ. κατ. 2777/4-11-2009 αγωγή των Θ. Χ. κλπ (συν. 55), συμβασιούχων υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου του ήδη καταργηθέντος ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Οργανισμός Τουριστικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης» (Ο.Τ.Ε.Κ.), και τους είχαν επιδικαστεί τα σ' αυτήν αναλυτικώς αναφερόμενα για τον καθένα τους χρηματικά ποσά, που αφορούν στην ειδική παροχή του άρθρου 14 του ν. 3016/2002. Ενόψει του ότι η ως άνω πρωτόδικη και ήδη εξαφανισθείσα απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών είχε κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή και τα επιδικασθέντα ποσά είχαν καταβληθεί στους ως άνω υπαλλήλους εκ μέρους του Ο.Τ.Ε.Κ., σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο ως άνω σχετικό, παρακαλούμε για τις ενέργειες της αρμοδιότητάς σας προς ανάκτηση από το Ελληνικό Δημόσιο των καταβληθέντων από

τον Ο.Τ.Ε.Κ. προώσων σε εκτέλεση της πρωτόδικης προσωρινώς εκτελεστής απόφασης, η οποία πλέον δεν υφίσταται.

Συν.: -2-

Πρόεδρος του Γραφείου

Θεόδωρος Ψυχαγιάς
Νομικός Σύμβουλος του Κράτους